

ԶՈՐՍ ԴԱՍԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԺԱՌԱՆԳԱԻՈՐԱՅ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ ՍՐԱՀԻՆ ՄԵՋ

Երուսաղեմի Հայոց Պատրիարքութեան Մշակութային յանձնախումբը կազմակերպեց դասախօսութիւններու շարք մը, մուկրուած հայ մշակոյթի գրականութեան, լեզուաբանութեան, գիտութեան, եւ մատենագրութեան մարզերու մէջ մեր ձեռք բերած ժառանգութեանը:

Զորս դասախօսութիւնները տեղի ունեցան Ժառանգաւորաց Վարժարանի փոքր սրահի մէջ, 1991 Նոյեմբեր 27, Դեկտեմբեր 4, 11, եւ 18 Զորեքշաբթի օրերը, գիշերուամ ժամը 7.30-9:

Առաջին դասախօսում էր Տիար Արշաւիր Ղազիմեան, որ խորունկ վերլուծումով մերկայացուց Պարոյր Սեւակը որպէս բանաստեղծ, գրագէտ, գրադատ, հայրենասէր, եւ համամարդկային զգացումներուն հաղորդ իմացակամութիւն:

Արշաւիր Ղազիմեան մերկայիս Ժառանգաւորաց Վարժարանի Հայերէն գրականութեան ուսուցիչ է: Ծնած է 1929-ին Նոյեմբերեանի շրջանի Կոթի գիւղը: Հայաստանի պետական Համալսարանի Հայոց լեզուի եւ Գրականութեան շրջանաւարտներէն, աշխատակիցն է Մանուկ Աբեղեանի անուան Գրականութեան հաստատութեան: Հրատարակած է «Առաքել Բաղիշեցի», «Գրիգոր Նարեկացի», «Մաշտոցիցի միմէն Նարեկացի» ուսումնասիրութիւնները:

Երկրորդ դասախօսում էր Տիար Աշոտ Խաչատրեան որ դասախօսեց գիտական միւթի մը մասին - Հիւլէն եւ Հայաստանի Հիւլէական ելքերովկայանը: Մասնագիտական այս միւթը մերկայացուց կարելի չափով պարզ եւ հասկնալի պատկերացումներով:

Աշոտ Խաչատրեան մասնագիտութեամբ ֆիզիկոս է, ծնած էրեւան 1952-ին: Վերջին 16 տարիներուն կ'աշխատէ որպէս "ինժեներ" Հայաստանի ատոմակայանին մէջ: Ներկայիս հրապարակած է որպէս ուսուցիչ Երուսաղեմի Ժառանգաւորաց Վարժարանի:

Երրորդ դասախօսում էր Տիար Պաւել Ծարաբխանեան որ մասնագէտ է գրաբար լեզուի, եւ դասախօսեց «Հայերէն եւ ամոր տեղը լեզուաբանութեան մէջ» միւթին շուրջ: Ծատ հետաքրքրական մամրամասնութիւններով մերկայացուց ճիւղաւորումը եւ զարգացումը լեզուներու ըմտամիջներու: Որդեգրումը եւ փոխառութիւնը բառերուն: Բերականակման, տրամաբանական եւ բառային շեշտերու դերը եւ տեղափոխութիւնը բառակազմութեան եւ բառերու շրջափոխութեան ընթացքին վրայ:

Պաւել Ծարաբխանեան ծնած է Ստաւրպոլ, Ռուսաստան, իր միջնակարգ ուսումը աւարտած է 1946-ին, էքմիաթմի մէջ, եւ 1959-էն սկսեալ աշխատակից է Երեւանի Համալսարանի Բանասիրական եւ Պատմութեան բաժիններուն մէջ: Հեղինակն է «Գրաբարի Դասընթաց» հատորներուն:

Զորեքդ դասախօսում էր Տիար Անդրանիկ Զէյթունեան, որ ծնած է Դամասկոս 1931-ին եւ ընտանեօք մերգաղթած Հայաստան 1947-ին, եւ Երեւանի Պետական Համալսարանի Բանասիրական բաժինի մէջ մասնագիտանալէ յետոյ վարած է ուսուցչական պաշտօն, եւ 1960 թուականէն ի վեր աշխատակից է եւ դասախօսեց «Երեւանի Մաշտոցեան Մատենադարանի եւ այնտեղ շտեմարանուած գանձերու» մասին:

Սահիկներով եւ հետաքրքրական մամրամասնութիւններով մերկայացուց Գիրերու Գիւտէն սկսեալ գիրքին, ձեռագիրներուն, մամրանկարչութեան, եւ Երեւանի Մատենադարանի կառոյցին եւ գործունէութեան հետ առընչուող հարցերը, մտահոգութիւնները եւ կատարուող երախտաշատ աշխատանքները:

Տիար Անդրանիկ Զէյթունեան հեղինակ է հիմնական հատորներու եւ բազում ուրիշ ուսումնասիրութիւններու: 1990 Նոյեմբերէն ի վեր Ժառանգաւորաց Վարժարանի մէջ դասախօս է Հայ լեզուի եւ Գրականութեան, եւ ստանձնած է դաստիարակ տեսուչի պաշտօն:

Բոլոր դասախօսութիւններուն մասնակցեցան Ժառանգաւորաց Վարժարանի սաները, Միաբանութեան հոգեւորական անդամները եւ կոկիկ թիւ մը Երուսաղեմի հայ հասարակութեան, Ամենապատիւ Սրբազան Պատրիարք Զօր Մախագահութեամբ, որ քաջալերեց սոյն ձեռնարկները իր փական խօսքով եւ օրհնութեամբ:

Երուսաղեմի Հայոց Պատրիարքութեան Մշակութային Յանձնախումբի անդամները հոգատարեցին մամրամասնութիւնները կարգադրութեանց, եւ դասախօսներու մերկայացումը կատարեց Յանձնախումբի անդամներէն Արամ Խաչատուրեան: